

עחל מרחלת על כל העולם

הוא אושפז שם אחרי שלקה בהתמו-
טטות עצבים, בעיקבות המיכרוזים שהיו
קצת למעלה מכוחו.

סיפור מיספר 2: לפני שבוע חזרה,
בדיוק מאותו מוסד, פקידה העובדת
בטלוויזיה. אומנם היא חזרה בגלל
שבמוסד קבעו שהיא כבר נרועה, אבל
מייד עם שובה היא קיבלה התקפת-

מיכרוזי הטלוויזיה ממשיכים להכות
גלים, למרות שנדמה שהרעש כבר שכך.
רק נגמר הסיפור על יצחק מוצי-
ניק, העובד האומלל שנפטר מהתקף-

מה עושים

עם אשת השגריר?

הבן-אדם שליבי הכי הומה לו בימים
אלו הוא שגרירנו לשעבר בפאריס, ואלטר
איתן.
ולמה הומה? בגלל שואלטר, שהגיע לו
אחרונה לארץ, לאחר אחת-עשרה שנה ב-
פאריס, נמצא היום, כמו אחד-העם, על פרי-
שתי-דרכים.
הטבעי ביותר היה שיקבל איזה גיב
טוב בארץ, כמו למשל נשיאות מכוון וייצ-
מן או האוניברסיטה, שעליהן רמזו לו
בשעתו.

ובאמת זה מגיע לו. הוא בן-אדם מנומם,
מתורבת, מצוחצח, מגונן — מלא גינונים,
זאת אומרת — זוכר תמיד ימי הולדת,
ודברים כאלה. אתם יודעים למה אני מת-
כוונת. ולאחרונה הוא גם הסתפר, קיצץ
את הבלורית שמאחורי הקרחת, הוריד די
הרבה במשקל, ובכלל נהיה חתיך. בקיצור,
מה אני צריכה לדבר הרבה. מגיע לו ודי.
אבל כאן מתחילה הבעיה. זאת אומרת
האשה.

אשתו של ואלטר (היא השנייה) לא כל-כך
נלהבת לגור בארץ.

כטי (ככה קוראים לאשה) היא אדריכי-
לית-גנים במקצועה, אמריקאית עשירה
מאוד במעמדה, בתו המאומצת של בעליה
של אחת מהוצאות הספרים הגדולות ב-
אמריקה ובעולם, סימון את שוטר.
רוב הזמן היה ואלטר כמעט תמיד בל-
עדיה, כשמשרתו מבשל בשבילו ומטפל
בו. גם בקבלות-הפנים הרשמיות שהוא היה
עורך הוא היה מארח לבדו, כי האשה לא
היתה.

הסיבה שהיא לא היתה היתה שהיא יש-
בה כמעט תמיד בניו-יורק, והיתה מגיעה
לפאריס רק לעיתים רחוקות, כמו לפתיחת
העונה או לסגירתה. וגם אז היא היתה

פשוט משגעת,

הטלוויזיה הזאת

עצבים חדשה, והתפרצה בזעקות-שבר
היסטריות על מזכירתו של אחד האי-
שים הבכירים במוסד: „כולם יודעים
שאת בסך-הכל זונה, זעקה בקול גדול.
עכשיו שוקלים אם שובה מהמוסד לא
היה קצת מוקדם מדי.

הגיב על כך אחד העורכים הוותיקים
במדיום: „על צוות הטלוויזיה אפשר
להגיד היום שיש שני סוגי עובדים:
אלה שהשתגעו כבר ואלה שעוד לא.”
טלוויזיה משגעת, בחיי. למה מתלו-
נים שהיא משעממת?

לב לפני כשבועיים, לאחר שפטר מע-
כודתו בעיקבות המיכרוזים, וכבר צצו
שני סיפורים חדשים.
סיפור מיספר אחד: איש הטל-
וויזיה, מעובדי תוכנית „מבט לחד-
שות”, חזר זה עתה מבית משוגעים.

מבלה כל יום חצי יום אצל ספר האצולה
אלכסנדר.
אז זה די טבעי כמובן שאשה שמימית
כזו תסרב לבוא לגור בגינגול, בין הילי-
דים, באסיה הרחוקה. ועוד בתוך מלחמה
פראית.
אז עכשיו אתם בטח מבינים את הדילאמה
של השגריר.

ואגב, יש עוד דבר. לשון רעה אחת,
אבל יודעת דבר, גילתה לי שהאבה ה-
פושרת בין הארץ לבטי היא הדדית ושאת
שר החוץ, סוזי אבן, לא תחבל מאוד
אם בטי איתן לא תשתכן בארץ. סוזי, טו-
ענת הלשון הרעה, נחשבת כיום, בתוקף
אישיותה ומעמד בעלה, גברת מספר 1
בחוגי המושבה הדיפלומאטית בארץ, ולא
היתה רוצה כלל להיאלץ להתמודד על
מקום זה עם המיליונרית האמריקאית.
התמודדות, מסימת הלשון הרעה, שהיתה
יכולה להיות מעניינת ביותר.

מערב פרוע

מאד בערד

הכוכבים. ריצ'ארד בון. שממלא תמיד תפי-
קדי נבל, וגם נראה כאחד, אהוב מאוד
להמשיך להתנהג כך גם מחוץ לאתרי
ההסרטה. לסלי היא צרפתייה עדינה, שלא
טובלת פראי-אדם. וכשהיא, כוכבת עולמית
מה שנים, ניסתה בעדינות להעיר ולייע

לסלי קרון

ריצ'ארד בון

אינני יודעת אם מאדרון, המוסרט כרגע
בערד עם לסלי קארון וריצ'ארד בון,
יצליח לשקף בנאמנות את רוח המערב
הפרוע.
אבל דבר אחד אני כן יודעת: שלפחות
באתר ההסרטה הולכות פרעות פרועות
מאוד.

הצעקות שבקעו שם השבוע הידהו
בכל מרחבי המיזב, ולסלי הזועמת אפילו
צילצה לארצות-הברית לבעלה, מפיק-הסר-
טים האמריקאי מייק לוהלין, שיבוא
מיד לכאן, כי היא לא מוכנה לסבול יותר
את הדבר הזה, הדבר הזה, היא חסרת-

לא נשואה,

בת 42

ובהריון

כן, בדיוק כך. ואני מתכוונת לורה
אדריישיב, לשעבר כתבת דבר בלונדון.
ורח היא בת 42, היתה נשואה פעם
לחלי אשך, אבל לא כיום — וההריון
שלה כבר בשלב מתקדם.
ורה מתגוררת בלונדון מזה שנים. כרגע,
לדבריה, היא עושה יחסי-יבור לשגרירות
שלנו שם — בהתנדבות.
אבל ברור שלא זה מה שהביא להריון.
סביר להניח שהביא לכך ג'ון בירקרי-
צ'יק, ארכיטקט אנגלי-לאיהודי-יפהפה,
הנראה כבן 20, שעיעמו חיה ורה בבית
מקסים. ג'ון נשוי אמנם לאשה אחרת,
אבל רק על הנייר. הוא נפרד ממנה מזמן,
ופשוט לא קיבל עדיין את הגט.
בסדר. קורה. לא צריך להתגרש, ושיהיה

יהורם גאון

לא יתפשט

הו הו בנות ישראל המסכנות — איוו
אכובה: גם הפעם לא תזכרו לראות את
יהורם גאון בעירום. כולם בסרט החדש
שלו יתפשטו — מלבדו. איוו טרגויה.
אני מדברת על גור, הסרט החדש שלמי-
חם ג'וקן הולך לעשות בדנמארק. למה
בדנמארק? כי לפי התסריט הוא צריך שם
את כולם ערומים — וזה אפשר כיום
לעשית הכי טוב בדנמארק.

והיחיד שממנו לא דורש התסריט להתי-
פשט זה דווקא הגיבור — יהורם שלנו.
אתם יכולים — וביחוד יכולות, — לתאר
לעצמכם את החיזיון הזה — יהורם מס-
תובב, כשהוא השעיר חשוף, בין כל
הדניות והדנים הסבונים האלו? יא, אפשר
להתמוגג מתענוג רק מהמחשבה.

הבדרן

התורן

הבדרן התורן הנוכחי בבית-סוקולוב,
בית העתונאים בתל-אביב, הוא מאיר
בן-גור, סגן יו"ר אגודה העיתונאים.
מאיר מספק בימים אלו בידור חינם לכל
באי הבית. „את יודעת שאני גרוש? מה
את עושה הערב?” הוא מקדם את פניה
של כל עיתונאית פנויה, בבשורה המרעישה.
הגרוש הטרי בן ה-53 הוא אביה של
העיתונאית נעמי בן-גור, וגירושיו הטריים
השפיעו עליו משהו לא יאומן: האיש
חידש עלומיו כקדם, חזר לחיים. פורח
וזורח, שנון ורענן — ממש תענוג לעיניים.